

## СУТНІСТЬ І ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ОБОРОТНИХ КОШТІВ ПІДПРИЄМСТВА

Лалабекян В.А., гр. Ф-38

Науковий керівник – доц. Н.І. Кропивцова  
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Оборотні активи є основним елементом матеріальної бази процесу виробництва та істотно впливають на нього. Якщо виробництво забезпечене достатньою кількістю необхідних елементів оборотних активів, воно працює, як правило, ефективно. Ефективно в цьому разі використовуються й оборотні активи.

Встановлення на підприємстві необхідного складу та структури оборотних активів, визначення потреби в них та джерел їх формування, а також контроль за зберіганням та ефективністю їх використання називається організацією оборотних активів.

Організація оборотних активів повинна будуватися на таких принципах:

- створенні мінімального обсягу оборотних активів, що забезпечує неперервність процесу виробництва;
- раціональному розміщенні наявних оборотних активів за сферами відтворювального процесу в межах підприємства;
- формуванні та поповненні оборотних активів за рахунок власних та позикових джерел залежно від обсягів виробництва;
- створенні фінансових резервів;
- контролі за зберіганням та ефективним використанням оборотних активів.

Оборотні активи класифікують залежно від їх участі у кругообігу активів, методів планування та регулювання і джерел формування.

Залежно від участі в кругообігу оборотні активи поділяються на активи у сфері виробництва та у сфері обігу. Встановлення оптимального співвідношення оборотних активів, що перебувають у цих сферах, сприяє ефективнішому їх використанню.

Метою роботи є дослідження методологічних і організаційних засад аналізу оборотних активів на вітчизняних підприємствах для забезпечення їх ефективного функціонування за сучасних умов господарювання.

## ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Левченко Г.М., гр. Ф-37

Науковий керівник – д-р екон. наук, доц. В.В. Кривошей  
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Під впливом інноваційних процесів відбувається прискорення структурних зрушень у всіх сферах виробництва. Вони постійно реорганізуються, утворюються нові галузі, види діяльності, підприємства, економічна орієнтація яких змінюється – від виробництва товарів до виробництва послуг.

На міжнародному рівні прискорюються процеси транснаціоналізації, поглиблюється міжнародний поділ праці, формується всесвітня інноваційна сфера на базі науково-дослідної мережі, що охоплює весь світ, виникають нові професії, ускладнюється структура життя, наприклад, системний аналітик, програміст, кодувальник, бібліотекар, працюючий з магнітними дисками – це лише мала частка тих, чия діяльність пов'язана з комп'ютерами. Усе це потребує нових видів спеціальних знань, старі професії втрачають свою властивість і поступово зникають. Людина позбувається старих звичок, старих методів спілкування і повинна навчатися новому. Розуміння того, що ніяка робота не може бути істинно постійною, зумовлює формування відносин умовних, модульних і в більшій мірі тимчасових. Зростає мобільність і плинність робочої сили.

Цей процес є характерною рисою сучасності багатьох країн. Так, в Англії плинність робочої сили у виробничій сфері становить 30...40% на рік, у Франції – близько 20%, у Швеції – 25...30%. Мобільність американської робочої сили вдвічі вища західноєвропейської. За один тільки рік (1967–1968) 36 млн американців змінили свою адресу. І таке масове переміщення здійснюється в США щорічно.

Дослідження свідчать, що темпи переміни місця роботи для вчених, інженерів, працюючих у сферах інноваційної діяльності в США, приблизно ще вдвічі вищі, ніж в інших галузях американської промисловості. Щорічно 20...25% працюючих у «Силіконовій долині» змінюють місце роботи, 3...5% американських учених переходять щорічно з індустрії в університети і навпаки.